

Iliya — Lamba Biyar

Shiru na Annabci

Jeff Pippenger

2023-10-03

Sa’ad da Iliya ya sa Ahab ya tara dukan Isra’ila zuwa Karmel, wannan ya riga ya misalta Allah yana fitar da ikilisiya daga Zamanin Duhu a shekara ta 1798 bayan shekaru uku da rabi na tsanantawa, yana kuma jagorantar su zuwa 1844, sannan daga baya zuwa 1863. Waɗannan kwanaki uku su ne alamomin ƙarshe guda uku na tsarin “sau bakwai” kamar yadda Ishaya ya gabatar a babi na bakwai.

Irin wannan tarihin na 1798, 1844 da 1863 an kuma yi masa alama ta annabci sa’ad da Musa ya jagoranci ‘ya’yan Isra’ila daga bautar Masar zuwa Dutsen Sinai. Tarihin mala’ika na fari da na biyu yana wakiltar motsin Millerite, wanda ya fara a lokacin ƙarshe a shekara ta 1798 kuma ya ci gaba har sai da motsin ya zama coci a shekara ta 1863. Iliya da Musa su ne shaidu biyu na farko a tarihin Millerite, kuma su ne kuma shaidu biyu na farko a cikin littafin Ru’ya ta Yohanna a lokacin tarihin mala’ika na uku.

Motsin Millerite yana nuna farkon bishara madawwamiya ta Ru’ya ta Yohanna sura goma sha huɗu, kuma Future for America yana nuna ƙarshenta. Tsakanin motsin farkon na Millerites da motsin ƙarshe, muna samun Ikilisiyar Adventist ta Rana ta Bakwai. Bisa ga masana tarihin Ikilisiyar Adventist, a cikin shekarar 1856, saura na motsin Millerite sun shiga cikin yanayin Laodicea, ta haka kuma lokacin Philadelphia ya ƙare, wanda yake wakiltar zamanin 1798 zuwa 1856.

A maƙalar da ta gabata mun nuna cewa wahayi ya daidaita abin takaicin ketare Bahar Maliya da babban abin takaici na shekara ta 1844. A wannan matsayi ne jarabawar Asabar, kamar yadda manna ta wakilta, ta iso cikin tarihin Musa. A daidai wannan matsayi na annabci, hasken da ya fito daga Wuri Mafi Tsarki ya fara wani tsari na gwaji da tsarkakewa da ya fara da Asabar, domin waɗanda suka ketare tekun kuma suka shiga ta wurin bangaskiya cikin Wuri Mafi Tsarki. Tsarin gwajin da ya rigaya shekara ta 1844 ya fara a tarihin Musa tun daga haihuwarsa, kuma ga Milleriyawa a shekara ta 1798 tare da ƙaruwar sani wadda Daniyel ya bayyana za ta haifar da tsarin gwaji mai matakai uku wanda ya kai ga shari’a.

Mutane da yawa za a tsarkake su, a mai da su farare, a kuma gwada su; amma miyagu za su aikata mugunta; ba kuwa ɗaya daga cikin miyagu da zai fahimta; amma masu hikima za su fahimta. Daniyel 12:10.

Budewar shari’a a ranar 22 ga Oktoba, 1844, an kwaikwaya ta wurin shari’ar Fir’auna wadda ta fara da ‘yan farin Masar, ta kuma ƙare a cikin ruwan Bahar Maliya. Da zarar masu hikima suka shiga Wuri Mafi Tsarki ta wurin bangaskiya, ko kuwa suka haye ta cikin Bahar Maliya, tsarin gwaji da ya fara a lokacin ƙarshe a 1798 ya ci gaba har bayan 1844. A cikin tarihin Musa, an wakilta wannan da gwaje-gwaje goma, waɗanda Isra’ila ta fāɗi a kowane mataki. Gwaji na ƙarshe

cikin gwaje-gwajen goma shi ne lokacin da ‘yan leken asiri goma sha biyu suka binciki Kasar Alkawari. Gwaji na farko a tarihin Musa shi ne gwajin mana wanda yake wakiltar Asabar, kuma ga Millerites an gane Asabar a matsayin gwaji na farko bayan 22 ga Oktoba, 1844. Da yake gwaji na farko shi ne Asabar a cikin duka tarihohin da suke daidai da juna, gwaje-gwaje tara na gaba a tarihin Musa suna nuna cewa bayan 1844, za a sami jerin gwaje-gwaje waɗanda za su kai ga shiga ko dai Kasar Alkawari ko kuma jejin mutuwa. 1863 yana wakiltar gwaji na ƙarshe ga motsin Millerite. Za mu fara wannan nazari ne a lokacin da ‘yan leken asiri goma sha biyu suka komo da rahotanninsu game da Kasar Alkawari.

Suka kuwa komo daga leken asirin kasar bayan kwana arba'in. Sai suka tafi suka zo wurin Musa, da Haruna, da dukan taron jama'ar Isra'ila, zuwa jejin Paran, a Kadesh; suka komo da labari gare su, da ga dukan taron, suka kuma nuna musu 'ya'yan kasar. Suka fada masa suka ce, Mun isa kasar da ka aike mu zuwa gare ta, lalle tana malala da madara da zuma; ga kuma 'ya'yanta. Duk da haka mutanen da suke zaune a kasar suna da ƙarfi, biranen kuwa masu katanga ne, ƙwarai kuma manya ne; haka ma mun ga 'ya'yan Anak a can. Amalekawa suna zaune a kasar kudu; Hittiyawa, da Yebusiyawa, da Amoriyawa kuwa suna zaune a cikin duwatsu; Kan'aniyawa kuma suna zaune a bakin teku, da kuma gefen Urdun. Sai Kaleb ya sa mutanen suka yi shiru a gaban Musa, ya ce, Bari mu haura nan da nan mu mallake ta; gama lalle muna da ikon cin ta. Amma mutanen da suka haura tare da shi suka ce, Ba za mu iya haura mu yi gaba da mutanen nan ba; gama sun fi mu ƙarfi. Suka kawo mugun rahoto game da kasar da suka leka wa 'ya'yan Isra'ila, suna cewa, Kasar da muka bi cikinta domin mu leka ta, kasa ce mai cin mazaunanta; dukan mutanen da muka gani a cikinta kuwa mutane ne masu girman jiki ƙwarai. A can kuma muka ga kattai, 'ya'yan Anak, waɗanda suka fito daga kattai; mu kuwa a ganin kanmu kamar fara ne, haka ma muka kasance a ganinsu. Littafin Lissafi 13:25–33.

Wannan nassi daga Littafin Lissafi yana ɗauke da wasu muhimman gaskiya sosai da ya kamata a lura da su, waɗanda za a iya wuce su cikin sauƙi idan ba a yi la'akari da tarihin da ke cikinsa a matsayin alamar motsin Millerite ba. Wani muhimmin batu shi ne cewa masu tawaye da “mugun rahoto” suna faduwa a gwajinsu na goma kuma na ƙarshe, kuma a wannan gwaji na ƙarshe an bayyana rukuni biyu na mutane. Waɗannan rukuni biyu da suka kasance suna bunkasa a cikin tarihin gwaje-gwaje tara da suka gabata sun bayyana halayensu bisa ga wane “rahoto” suka zaɓa su karɓa. A shekara ta 1863, Adventism na Millerite ya fi rahoton Musa kamar yadda aka wakilta shi cikin annabcin bauta da ke cikin Littafin Firistoci ashirin da shida. Rahoton da Joshua da Caleb suka gabatar kuwa, maimaitawa ce kawai ta “rahoton” Allah a cikin dukan tarihin kubutarsu daga bauta. Tun daga haihuwar Musa zuwa gaba, Allah ya yi alkawari cewa zai fitar da su daga bauta ya kai su cikin kasar da aka yi wa Ibrahim alkawari ƙarnuka da yawa a baya. Joshua da Caleb suna wakiltar waɗanda suka tsaya a kan rahoton tushe, sauran 'yan leken asiri goma kuwa sun fi cewa Allah ya taɓa ba da wannan rahoto.

Sai dukan taron jama'a suka daga muryarsu, suka yi kuka; mutanen kuwa suka yi ta kuka a daren nan. Sai dukan 'ya'yan Isra'ila suka yi gunaguni a kan Musa da Haruna; dukan taron jama'a kuma suka ce musu, Da ma mun mutu a kasar Masar! Ko kuma da ma mun mutu a wannan jeji! Don me Ubangiji ya kawo mu zuwa wannan kasa, domin mu fadi takobi,

matanmu da 'ya'yanmu kuma su zama ganima? Ashe, ba zai fi mana kyau mu koma Masar ba? Sai suka ce wa juna, Mu nada shugaba, mu koma Masar. Littafin Lissafi 14:1-4.

Sa'ad da a shekara ta 1863 James White ya rubuta wata makala a cikin Review and Herald yana kin fahimtar Miller game da "lokatai bakwai," kuma a cikin wannan shekarar Uriah Smith ya wallafa ginshikin zane na karya wanda babu wata magana a cikinsa game da "lokatai bakwai" na Leviticus, duka White da Smith sun ajiye aikin William Miller a gefe, suka kuma yi amfani da tsarin fassarar Littafi Mai Tsarki na Furotestocin ridda. An yi amfani da tsarin waɗannan 'yan ridda—waɗanda a kwanan nan suka bayyana a matsayin "'ya'yan Babilon"—a matsayin hujjar kin sakon Miller wanda mala'ika Jibrilu ya jagoranta. A gwaji na goma ga Isra'ila ta dā, kai tsaye suka ce, "Mu nada shugaba, mu koma Masar." Fāduwar a gwaji na goma kuma na karshe ta ginu ne bisa kin "rahoton" da ya yi daidai da rahoton tun daga farko, da kuma sha'awar komawa ga bautar Masar. Sa'ad da Irmia ya wakilci ta alama waɗanda suka yi baƙin ciki saboda annabcin da bai cika ba na 1843, Allah ya kira shi a sarari ya komo ga Allah da kuma zafin kishinsa na dā domin sakon, amma ya kuma umurce shi kada ya sāke komawa ga waɗanda aka bayyana a matsayin 'ya'yan Babilon.

Saboda haka Ubangiji ya ce, In ka komo, to, zan komo da kai kuma za ka tsaya a gabana; in kuma ka rarrabe abin daraja daga abin kanzanta, za ka zama kamar bakina; su dai su komo gare ka, amma kai kada ka komo gare su. Irmia 15:19.

A cikin 1863, James White da Uriah Smith suka nada wani sabon kyaftin domin ya jagorance su ya mayar da su inda aka umarce su kada su je. Joshua da Caleb suna wakiltar waɗanda suka so su ci gaba, White da Smith kuwa suna wakiltar waɗanda suka so su koma baya.

Wani muhimmin batu da ya kamata a lura da shi a cikin nassin da ke Littafin Kidaya shi ne cewa tawaye na karshe, wanda ya hukunta dukan masu tayarwar su mutu a cikin jeji a cikin shekaru arba'in masu zuwa, yana ɗaya daga cikin manyan nassoshi biyu da suka kafa ka'idar rana ɗaya ga shekara ɗaya a annabcin Littafi Mai Tsarki; wannan kuwa watakila ita ce mafi muhimmiyar ka'ida ta annabci da Miller ya yi amfani da ita wajen buɗe sakon bisharar madawwamiya da mala'ika na fari. Sauran shaidar Littafi Mai Tsarki game da wannan ka'ida ana samunta a cikin littafin Ezekiel.

Sa'an nan kuma, sa'ad da ka gama su, ka sake kwanciya a gefenka na dama, kuma za ka dauki muguntar gidan Yahuza kwana arba'in: na kayyade maka kowace rana ta zama shekara guda. Ezekiel 4:6.

Abin da sau da yawa ba a lura da shi ba game da ayoyi biyu da suka kafa ka'idar cewa yini yana wakiltar shekara guda shi ne mahallin tarihin duka ayoyin biyu.

Bayan yawan kwanakin da kuka lefi kasar, wato kwana arba'in, kowace rana ta zama shekara ɗaya, za ku dauki muguntar ku, wato shekaru arba'in, kuma za ku san karya alkawarina. Lissafi 14:34.

Aya da ke cikin Littafin Lissafi ta faru ne a farkon Isra'ila ta dā, kuma ta wakilci tawayen mutanen alkawarin Allah; ita kuwa ayar da ke cikin Ezekiel ta faru ne a karshe Isra'ila ta dā, kuma ta

wakilci tawayen mutanen alkawarin Allah. Hukuncin da aka yi a farkon shi ne mutuwa a cikin jeji, hukuncin kuma a ƙarshe shi ne bauta a ƙasar maƙiyansu. Ka'idar yini ɗaya domin shekara ɗaya tana jaddada tawayen mutanen alkawari. Hukunce-hukunci biyu ne, ɗaya a farkon lokaci, ɗaya kuma a ƙarshe, amma dukansu dabam ne. Na farko mutuwa ce ta sannu a hankali yayin tafiya cikin jeji, na ƙarshe kuwa kama a bauta da bautar talala a Babila ta zahiri.

Sai Musa da Haruna suka fāɗi rubda ciki a gaban dukan taron jama'ar 'ya'yan Isra'ila. Sai Joshua ɗan Nun, da Kaleb ɗan Yefunne, waɗanda suna cikin waɗanda suka leko asirin ƙasar, suka yayyage tufafinsu. Suka yi magana ga dukan taron 'ya'yan Isra'ila, suna cewa, Ƙasar da muka bi ta cikinta domin mu leke ta, ƙasa ce mai matuƙar kyau ƙwarai. In Ubangiji ya ji daɗinmu, to, zai kai mu cikin wannan ƙasa, ya ba mu ita; ƙasa ce mai gudāna da madara da zuma. Sai dai kada ku tayar wa Ubangiji tawaye, kada kuma ku ji tsoron mutanen ƙasar; gama su abinci ne a gare mu: kariyarsu ta rabu da su, Ubangiji kuma yana tare da mu: kada ku ji tsoronsu. Amma dukan taron suka ce a jejjefe su da duwatsu. Sai ɗaukakar Ubangiji ta bayyana a cikin alfarwar taro a gaban dukan 'ya'yan Isra'ila. Ubangiji kuwa ya ce wa Musa, Har yausha wannan jama'a za su yi mini tsokana? Har yausha kuma za su ƙi gaskata ni, duk da dukan alamu da na nuna a tsakaninsu? Zan buge su da annoba, in kore su daga gādo, in mai da kai al'umma mafi girma kuma mafi ƙarfi fiye da su. Sai Musa ya ce wa Ubangiji, Sa'an nan Masarawa za su ji wannan, gama ka fito da wannan jama'a daga cikinsu da ikonka; su kuwa za su faɗa wa mazaunan wannan ƙasa; gama sun ji cewa kai, ya Ubangiji, kana cikin wannan jama'a, cewa kai, ya Ubangiji, ana ganin ka fuska da fuska, kuma girgijarka tana tsaye a kansu, kuma kana tafiya a gabansu, da rana a cikin ginshikin gajimare, da dare kuma a cikin ginshikin wuta. To, in ka kashe dukan wannan jama'a kamar mutum ɗaya, al'ummai kuwa waɗanda suka ji labarinka za su yi magana, suna cewa, Domin Ubangiji bai iya kai wannan jama'a cikin ƙasar da ya rantse musu ba, saboda haka ya kashe su a jejin. Yanzu kuma, ina roƙonka, bari ikon Ubangijina ya zama mai girma, bisa ga yadda ka faɗa, kana cewa, Ubangiji mai jinkirin fushi ne, mai yawan jinkai kuma, yana gafarta mugunta da laifi da kuma saɓo, amma ko kaɗan ba ya barin mai laifi ba tare da hukunci ba, yana hukunta laifin ubanni a kan 'ya'ya har tsara ta uku da ta huɗu. Ina roƙonka, ka gafarta muguntar wannan jama'a bisa ga girman jinkanka, kamar yadda ka gafarta wa wannan jama'a tun daga Masar har zuwa yanzu. Kidaya 14:5–19.

Tarihin da waɗannan ayoyi suka wakilta ya zama alamar Littafi Mai Tsarki da ake kira “ranar tsokanewa.” An ambaci “ranar tsokanewa” a cikin Zabura casa'in da biyar, Irmiya talatin da biyu da Ibraniyawa uku, amma ba za mu tattauna wannan alama a wannan lokaci ba. Akwai muhimmiyar ƙa'ida da aka bayyana a sashe na baya wadda dole ne a gane ta. An kuma kwatanta wannan ƙa'ida ta wurin annabi Sama'ila, Lucifer, Ellen White, kuma ba shakka Musa a cikin wannan sashe.

Suka ce masa, “Ga shi, kai ka tsufa, 'ya'yanka kuma ba sa tafiya cikin hanyoyinka; yanzu fa ka naɗa mana sarki ya yi mana shari'a kamar dukan al'ummai.” Amma abin ya bata wa Sama'ila rai sa'ad da suka ce, “Ka ba mu sarki ya yi mana shari'a.” Sai Sama'ila ya yi addu'a ga Ubangiji. Ubangiji kuwa ya ce wa Sama'ila, “Ka saurari muryar mutanen nan cikin dukan abin da suke faɗa maka; gama ba kai suka ƙi ba, ni suka ƙi, kada in yi mulki a kansu. Daidai da dukan ayyukan da suka yi tun daga ranar da na fito da su daga Masar har zuwa yau, yadda suka yashe ni suka kuma bauta wa waɗansu alloli, haka suke yi maka ma. Yanzu fa ka saurari

muryarsu; amma dai ka yi musu gargadi sosai, ka kuma nuna musu irin halin sarkin da zai yi mulki a kansu.” Sai Sama’ila ya fada wa mutanen da suka roke shi sarki dukan maganganun UBANGIJI. Ya ce, “Ga irin halin sarkin da zai yi mulki a kanku: zai dauki ‘ya’yanku maza, ya sanya su domin kansa, su yi wa karusansa aiki, su zama mahayan dawakan sa; wadansu kuma za su ruga a gaban karusansa. Zai nada wa kansa shugabanni a kan dubbai, da shugabanni a kan hamsin-hamsin; zai sa su nome gonakinsa, su girbe amfaninsa, su yi masa kayan yaki da kayan karusansa. Zai dauki ‘ya’yanku mata su zama masu shirya turare, da masu dafa abinci, da masu gasa burodi. Zai dauki gonakinku, da gonakin inabinku, da gonakin zaitunku, mafi kyawunsu ma, ya ba bayinsa. Zai karbi zakka ta goma daga irin da kuke shukawa da kuma daga gonakin inabinku, ya ba fadawansa da bayinsa. Zai dauki bayinku maza, da kuyanginku, da mafi kyawun samari naku, da jakunanku, ya sa su cikin aikinsa. Zai karbi zakka ta goma daga tumakinku; ku kuwa za ku zama bayinsa. A ranar nan za ku yi kuka saboda sarkinku wanda kuka zaba wa kanku; amma Ubangiji ba zai amsa muku ba a ranar nan.” Duk da haka mutanen suka fi su yi biyayya ga muryar Sama’ila; suka ce, “A’a; sai dai mu sami sarki a kanmu; domin mu ma mu zama kamar dukan al’ummai; sarkinmu kuma ya yi mana shari’a, ya fita a gabanmu, ya kuma yi yake-yakenmu.” Sama’ila kuwa ya ji dukan maganganun mutanen, ya maimaita su a kunnen Ubangiji. Sai Ubangiji ya ce wa Sama’ila, “Ka saurari muryarsu, ka nada musu sarki.” Sai Sama’ila ya ce wa mutanen Isra’ila, “Kowa ya tafi birninsa.” 1 Sama’ila 8:5–22.

A cikin wannan nassi Isra’ila ta da ta fi Allah a matsayin sarkinsu, kuma tarihin yana nuni gaba zuwa lokacin da suka shelanta cewa ba su da wani sarki sai Kaisar. Sun fi tsarin mulkin Allah, suka nace cewa a ba su sarki daga cikin mutanensu, amma a kanshe suka shelanta cewa sarkinsu sarki ne na Roma. Sarkin Roma a kwanaki na kanshe shi ne Paparoma na Roma.

Amma suka yi ta kururuwa suna cewa, A tafi da shi, a tafi da shi, a gicciye shi. Bilatus ya ce musu, In gicciye Sarkinku ne? Manyan firistoci suka amsa, Ba mu da wani sarki sai Kaisar. Yohanna 19:15.

Kin amincewa da mulkin Allah ya kasance abin bata rai kwari da gaske kuma na kai tsaye ga Sama’ila, har ya fahimce shi a matsayin kin amincewa da ofishinsa na annabci. Amma Allah ya tabbata Sama’ila ya fahimci cewa kin amincewarsu ga Allah ne, ba ga annabin ba. Wadannan ayoyi biyu da suke gabatar da dangantakar annabcin Musa da ta Sama’ila game da tawayen Isra’ila ta da, hukuncin da ya biyo bayan tawayen ba shi ne kanshen Isra’ila ta da ba. Har yanzu akwai wata kungiya da Yohua da Kaleb suke wakiltar wadda za ta shiga Kasar Alkawari, kuma a cikin labarin Sama’ila kanshen Isra’ila ta da ya kasance ne a karewar sarakunan Isra’ila, ba a farkonsu ba.

Musa ya yi roko ga Allah ya ci gaba da yin aiki da Isra’ila ta da, gama Musa ya yi tunani cewa kawo su ga kanshe a wannan mataki zai karkatar da tsattsarkan tarihin ceton mutanensa da kuma alkarwarsu na bishe su zuwa cikin kasar da Allah ya yi wa Ibrahim alkawari. Ma’anar a nan ita ce, Allah yana zaɓar ya kyale tawaye ya faru kuma ya ci gaba sa’ad da yake nufin ya yi amfani da tawayen a matsayin shaida ga gaskiya.

Halin fushin adalci da Sama’ila ya nuna shi ma Ellen White ta nuna.

“Ban taɓa ganin a cikin mutanenmu irin wannan tsayayyen yarda da kai da kin karɓa da amincewa da haske ba kamar yadda aka bayyane a Minneapolis. An nuna mini cewa babu ko mutum guda daga cikin waɗanda suka riƙe ruhun da aka bayyane a wancan taro da zai sãke samun haske bayyananne domin ya gane darajar gaskiyar da aka aiko musu daga sama, sai dai idan sun kasƙantar da girman kansu suka kuma furta cewa ba Ruhun Allah ne ya motsa su ba, amma hankalinsu da zukatansu sun cika da son zuciya da wariya. Ubangiji ya yi nufin ya kusanto gare su, ya albarkace su, ya kuma warkar da su daga ja da bayansu, amma ba su saurara ba. Ruhun da ya motsa su shi ne irin wannan ruhu ɗaya da ya zaburar da Kora, Datan, da Abiram. Waɗancan mutanen Isra’ila sun kuɗura su yi tsayayya da dukan hujjar da za ta tabbatar musu cewa suna kuskure, suka kuma ci gaba da ci gaba a tafarkinsu na rashin biyayya da tawaye har mutane da yawa suka janye suka haɗa kai da su.”

“Su wane ne waɗannan? Ba raunana ba ne, ba jahilai ba ne, ba marasa haske ba ne. A cikin wannan tawaye akwai shugabanni ɗari biyu da hamsin, mashahurai a cikin taron jama’a, mutane masu suna. Menene shaidarsu? ‘dukan taron jama’a masu tsarki ne, kowannensu, Ubangiji kuma yana a tsakiyarsu: don me kuke ɗaukaka kanku sama da taron Ubangiji?’ [Lissafi 16:3]. Sa’ad da Kora da abokansa suka hallaka a ƙarƙashin hukuncin Allah, mutanen da suka ruɗa ba su ga hannun Ubangiji a cikin wannan mu’ujiza ba. Dukan taron jama’a washegarin safiya suka tuhumi Musa da Haruna, suka ce, ‘Kun kashe mutanen Ubangiji’ [aya ta 41], annoba kuma ta aukã wa taron jama’a, fiye da dubu goma sha huɗu kuma suka hallaka.”

“Sa’ad da na yi niyyar barin Minneapolis, mala’ikan Ubangiji ya tsaya kusa da ni ya ce: ‘Ba haka ba; Allah yana da aikin da za ka yi a wannan wuri. Mutanen nan suna aikata irin tawayen Korah, Dathan, da Abiram ne. Na sa ka a madaidaicin matsayinka, wanda waɗanda ba su cikin haske ba ba za su yarda da shi ba; ba za su kula da shaidarka ba; amma zan kasance tare da kai; alherina da ikona za su riƙe ka. Ba kai ne suke rena wa ba, amma manzanni da saƙon da nake aikawa ga mutanena. Sun nuna raini ga maganar Ubangiji. Shaidan ya makantar da idanunsu ya kuma karkatar da hukuncinsu; kuma sai dai idan kowane rai ya tuba daga wannan zunubinsu, wannan ‘yancin kai marar tsarkakewa da ke zagin Ruhun Allah, za su yi tafiya cikin duhu. Zan cire fitilar daga matsayinta sai dai idan sun tuba kuma suka juyo, domin in warkar da su. Sun dusashe ganinsu na ruhaniya. Ba su so Allah ya bayyanar da Ruhunsa da ikonsa ba; gama suna da ruhun ba’a da kyama ga maganata. Rashin nauyi, wauta, zolaya, da barkwanci ana aikata su kowace rana. Ba su sa zukatansu su neme ni ba. Suna tafiya cikin tartsatsin wutar da suka hura da kansu, kuma sai dai idan sun tuba za su kwanta cikin bakin ciki. Haka Ubangiji ya faɗa: Ka tsaya a matsayinka na wajibi; gama ina tare da kai, ba kuwa zan bar ka ba, ba zan yashe ka ba.’ Waɗannan kalmomi daga Allah ban yi ƙarfin halin yin watsi da su ba.” The 1888 Materials, 1067.

An daidaita Sister White da halin Samuel, kuma aka gaya mata ta ci gaba da kasancewa tare da ’yan tawaye da tawayensu, ta kuma “tsaya a” “matsayin” “aikinta.” An umarce ta ta tsaya a matsayinta, bayan ita (annabiyar) ta riga ta kuɗura ta bar ’yan tawayen da tawayensu ga kansu.

Ka’idar ambaton farko, wadda ita ce muhimmin sashe na ƙa’idar Alfa da Omega, tana nuna cewa karo na farko da aka ambaci wani batu yana da matuƙar muhimmanci. A farkon farkon tawayen Lucifer kuwa, abin da yake tattare da shi shi ne cewa, da Allah Ya so, Yana da dukan ikon da ya

isa ya hallaka Lucifer tun a farkon tunanin son kai da ya fara samuwa a cikin zuciyar Lucifer. Allah zai iya kawar da Lucifer daga cikin halitta, kuma Yana da ikon da, da Ya zaɓi yin haka, zai iya aikata shi ta irin hanyar da har sauran mala'iku ma ba za su ma san abin da ya faru ba. Hakika, bai yi haka ba, domin a cikin sauran abubuwa hakan zai zama musun halayensa ne; amma tabbatacce ne Yana da ikon halitta da zai ba Shi damar yin wannan abu dɓin kwarai. Amma bai yi hakan ba. Cikin haɓkuri Ya ƙyale tawayen ya zama ɓangare na shaidar halayensa, ɓangare na shaidar gardamar nan da ta fara a sama kuma daga baya za ta zo duniya. Wannan ne abin da zancen Musa ya cim ma ga Isra'ila ta dā. Allah Ya ƙyale tsarar 'yan tawaye su mutu a jeji, kuma Ya yi amfani da wannan tarihi a matsayin misali na Littafi Mai Tsarki domin ya ƙara tabbatar da gaskiyoyin da suke da alaƙa da bisharar madawwamiya.

Haka ma, game da ƙin yarda da Allah a matsayin sarki a zamanin Sama'ila. An umurci Sama'ila ya ci gaba ya tsaya a matsayinsa na aikin da ya rataya a wuyansa, duk da tabbacin kansa da kuma ilimin annabcin da yake da shi. Ana kuma gane wannan ɓangare na kulawar annabci da ta tarihi ta Allah a cikin sāke gina haikali bayan bākun Babila. Allah ya annabta kuma ya mallaki kowane ɓangare na shekaru saba'in na bautar talala; komawa Urushalima, sāke gina Urushalima, haikali da tituna da katangu. Ya bayyana annabce-annabcen lokaci waɗanda suka nuna lokacin da za a 'yantar da su daga bautar talala. Ya bayyana umarnai nawa za su kasance don nuna farkon shekaru dubu biyu da dāri uku. Ya ambaci Sairus da suna, sarkin arna wanda zai fara aiwatar da wannan tsari da umarni na farko. Dukkan ɓangarorin sāke gina Urushalima da haikalin an tantance su dalla-dalla, kuma Ya tā da adalai da annabawa domin su kammala aikin.

Duk da dukan bayyananniyar sanin gaba ta annabci daga Allah da kuma shiga tsakani nasa, tawayen da ya kai ga bauta a Babila ya riga ya kawo ƙarshen kasancewarsa da kansa tare da mutanen Allah. Daukarar shekinah ba ta taɓa komawa haikalin da aka sāke gina ba. An yi amfani da dukan wannan tarihin ne domin a samar da tsarin annabci ga tarihin da zai kasance a ƙarshen duniya, ko da yake haikalin bai ƙara samun albarkar kasancewar shekinah a Wuri Mafi Tsarki ba. A wannan ma'ana, haikalin da aka sāke gina ya kasance shaida ba ta kasancewar Allah ba, sai dai ta tawayen Isra'ila. Duk da haka, annabawan wancan tarihin, kamar yadda Sama'ila da 'Yar'uwa White a Minneapolis, sun ci gaba da yin hidima a matsayin annabawa.

Tawayen Lucifer shi ne abu na farko da aka ambata a cikin babban rikici tsakanin Almasihu da Shaidan, kuma Allah ya ƙyale tawayen ya ci gaba domin nufinsa na kansa. Sama'ila, duk da fushinsa mai adalci game da marmarin Isra'ila na su zama kamar sauran al'ummai, an umurce shi ya shiga cikin shafar sarakuna biyu na farko. Kuma annabawan Allah sun shiga cikin sake gina Haikalin Allah, haikalin da ba zai ƙara samun kasancewar shekinah ta Allah ba har abada.

Waɗanda suke amfani da “farantinsu na tatsuniyoyi” a kan Kalmar annabci, a ƙoƙarin rufe tawayen Adventism a 1863, kuma waɗanda suka zaɓi su gina hujjarsu a kan wannan tunani cewa idan wani abu marar kyau ya faru a 1863, da annabiya ta hana shi, suna cikin jahilci na ganganci game da ƙa'ida ta farko wadda aka bayyana tun a farkon ambaton tawaye ga Allah. Allah yana ƙyale tawaye domin nuffofinsa na kansa, kuma idan Ya zaɓa annabawansa su kasance tsaka-tsaki ko shiru a cikin tawayen da zai iya tasowa, wannan zaɓinsa ne.

Yayin da muke fara yin nazari a kan tsarin gwaji na shekarun 1844 zuwa 1863, wanda aka kwatanta da gwaje-gwaje goma da Isra'ila ta dā ta fāfā a cikinsu bayan sun haye Bahar Maliya, yana da muhimmanci mu fahimci wannan gaskiyar ta Littafi Mai Tsarki. Annabawan Allah suna aiki a matsayin annabawansa a lokutan biyayya da rashin biyayya, kuma a wasu lokuta ba sa yin adawa da al'amuran da a zahiri za su bayyana kamar irin waɗanda za a sa ran annabi ya yi adawa da su. A wasu lokuta a fili suke sane da tawayen amma ana kange su, kuma a wasu lokuta kuma Ubangiji yana rufe musu idanu game da tawayen. Idan aka gane wannan fahimta, to 1863 ta zama muhimmiyar alamar hanya a tarihin masarauta ta shida ta annabcin Littafi Mai Tsarki, ga fahon Furotesta da kuma fahon Jamhuriyanci.

Na kuma yi magana ta bakin annabawa, na kuma riɓanya wahayi, na kuma yi amfani da misalai, ta wurin hidimar annabawa. Hosea 12:10.